

Vi er i krig, og der er en speciel logik i den krig. Det var jo i høj grad derfor, man fik de problemer, som Annemette Hommel kom til at stå i, hvor der var uklarhed om Genèvekonventionen og der var uklarhed over, hvad der var rutinerne, hvor det helt åbenlyst har været sådan, at man fra forsvarrets ledelse ikke fuldt ud har været opmærksom på, at det her er krig, og at man derfor er nødt til at undervise meget, meget grundigt i Genèvekonventionen, i krigens love. Når man tænker på, hvordan man har behandlet Irak i det her Folketing, så er det meget præget af, at det her ikke er krig, det er sådan noget civil genopbygning. Men det er krig, og krig er beskidt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev så det sidste ord i anden omgang fra SF's ordfører, og vi går videre til hr. Frank Aaen i anden omgang, 3 minutter.

Frank Aaen (EL):

Jeg tager ordet for at takke ministeren for de trods alle de andre uenigheder i denne sag så dog positive bemærkninger om de ting, vi drog frem i debatten, om en freds- og forsoningsproces, og jeg synes faktisk, der lød flere gode takter i det, ministeren sagde, som jeg mener vi bør drøfte efterfølgende for at se, om det kan udvikles videre.

Der, hvor der er den største uenighed, er selvfølgelig, når udenrigsministeren siger, at det er en både-og-proces, dvs. både fred og forsoning og en fortsat voldsom krigsindsats. Jeg må sige, at det tror vi ikke på virker.

Kl. 15.30

Problemet er jo, at mange grupper skal inddrages i en freds- og forsoningsproces, både baathister, oprørere, nationalistere og nogle af de religiøse grupper. Jeg tror ikke, terroristerne kan inddrages i sådan en proces, men alle de andre grupper, som er en del af oprøret mod besættelsen, skal jo inddrages i freds- og forsoningsprocessen.

Så længe der er en krig, som der er i øjeblikket, hvor det både er krig mellem disse forskellige grupper og den amerikanske besættelse og de irakiske sikkerhedsstyrker og oven i købet i et stigende omfang, som det sker, så er det jo vanskeligt at forestille sig, at man kan lave en freds- og forsoningsproces, hvor de selv samme grupper bliver inddraget, og hvor der er tillid til, at de kan tale sammen uden at slå hinanden ihjel.

Det er derfor, vi siger, at det første skridt til at få gang i sådan en freds- og forsoningsproces i virkeligheden er, at vi siger, at nu stopper vi med krigsindsatsen. Det kan være, vi så kan tænke i nogle andre baner for at sikre en form for fredsbevarende styrke i Irak, som alle parter har tillid til, i modsætning til de styrker, der er der i øjeblikket, og som det jo er klart, at ikke alle parter har tillid til, og at vi kan begynde på den vej og så få gang i en freds- og forsoningsproces. Jeg tror altså, det er nødvendigt og meget mere konstruktivt at tænke i den retning.

Mit afsluttende spørgsmål til udenrigsministeren skal bare være: Hvad kan vi gøre? Hvad vil regeringen gøre? Hvad kan vi i fællesskab gøre for at udvikle tanker i den retning, så vi også får et alternativ? Det er jo lidt korrekt, at hvis man kun siger, at tropperne skal ud, og ikke har andet svar, så har vi jo ikke givet nogen løsning på det morads, som vi har draget irakerne ind i.

Derfor skal vi selvfølgelig bruge energi på at udvikle alternativet, og det skal vi så åbenbart, hvad enten vi er tilhængere af det forslag, vi har til debat i dag, eller vi ikke er.

Vi vil selvfølgelig foreslå, at man lod være med at fortsætte den indsats, vi er en del af i øjeblikket, og fik gang i en anden, men vi vil under alle omstændigheder meget gerne være med til at drøfte, også med regeringen, hvordan vi kommer videre med at diskutere andre midler til fred og forsoning i Irak.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi til udenrigsministeren. Igen som oplysning: Udenrigsministeren har 10 minutters tale tid, så hvis der er nogle ordførere, der føler, de får for lidt, så må de i stedet satse på at blive ministre.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg skal ikke bruge de 10 minutter, jeg skal kun sige til hr. Frank Aaen, at jeg faktisk synes, det er godt, at vi kan få en konstruktiv debat.

Jeg mener stadig væk, det er både-og – men det behøver vi ikke trampe videre i – for jeg mener ikke, man kan komme videre med fredsprocessen, Zawahirityperne vil underminere den, og Zarqawityperne vil underminere den, uden at man også har sikkerhed og stabilitet omkring det demokrati og den forsoning, man skal lave.

Når der så bliver spurgt, hvad vi vil gøre for den forsoningsproces, som hr. Frank Aaen med fuld ret efterlyser, ja, så er vores strategi jo den at